

den Gavn, Uudtagelserne i § 8 ellers kunde gøre, og det er den Betingelse, at kun den kommer til at nyde godt af Bestemmelsen i § 8, som bruger Selvangivelse. Nu er det langt fra mig at tale noget imod Selvangivelse ved Indkomstkatten, jeg mener tværtimod, det er det rigtige Princip, og at det burde følges overalt, men jeg forstaaer ikke, hvorfor den, der vil nyde godt af § 8, skal bruge Selvangivelse eller tvinges til at opgive sin fulde Indtægt, hvorimod den, der bor ved Siden af ham, og som ingen Anledning har til at bruge § 8, kan slippe for at opgive sin hele Indtægt og muligvis kan slippe for at blive beskattet af sin hele Indtægt. Det er i Virkeligheden saaledes, at Bestemmelsen i § 8 i mange Tilfælde tager med den ene Haand, hvad den giver med den anden.

Som jeg allerede nævnedes før, mener jeg, at man, hvis man virkelig nu eller senere kommer til det Resultat, at man vil skaffe Kjøbenhavns Kommune forøgede Indtægtstilder, kan gaa andre Veje, end den foreslaaede i det foreliggende Lovforslag. Jeg er ikke enig med det ærede Medlem, der mente, at der intet kunde komme ud af Luksusstatter. Jeg tror tværtimod, at der af Luksusstatter kan komme et ganske klækkeligt Beløb ind, et Beløb, som i alt Fald kan blive en god Hjælp. Den Luksusstat, som vi alle kende, og som bestaar for Djebliffet, nemlig Hundestatten, bringer dog 62,000 Kr. ind om Aaret. Blev der nu lagt Luksusstat ogsaa paa andre Ting, paa Cykler, Fortepianoer, der ikke bruges til Næringsdrift, Luksusvogne maasse og lignende, saa vilde der ganske sikkert der ud af komme et ganske anseeligt Beløb ind om Aaret til Kjøbenhavns Kommune til Hjælp til Bestridelsen af Udgifterne, hvis en saadan Hjælp er nødvendig. Men den Vej, man navnlig bør gaa, er efter min Mening den, som allerede er bleven antydet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3dje Valgkreds (Wasjard), at søge at virke hen til at faa det Lovforslag gennemført, som foreligger for Tinget, angaaende den personlige Kommuneskat. Naar det Forslag blev gennemført, vilde Kjøbenhavns Kommune netop faa, hvad den ønsker og — efter hvad det ærede Medlem sagde — endogsaa i endnu højere Grad faa det, end Tilfældet vilde være med Huslejeskatten. Den vilde da naa til at faa en Skat af Aktieselskaber og af de udenbys boende Personer, som drive Forretning her i Byen, og saa en langt højere Skat af dem end den, Kommunen vilde faa gennem det foreliggende Lovforslag, og dette, at disse to Virkninger kunde opnaas, er i Virkeligheden, saa vidt

jeg har forstaaet det, det eneste Forsvar, der er ført eller har kunnet føres for det foreliggende Lovforslag. Naar der altsaa er en Vej, ad hvilken begge disse Njemed kunne opnaas i langt rimeligere, ligeligere og retfærdigere Grad, forekommer det mig givet, at den Vej bør følges. Derimod er jeg ikke enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) om, at man af Loven om den personlige Kommuneskat kunde udtage Bestemmelserne om Aktieselskaberne, om juridiske Personer. Jeg tror, at hele dette Lovforslag, saaledes som det foreligger, naturligvis med enkelte Ændringer, er et saadant harmonisk hele, at man ikke ret vel vil kunne stille det ad i forskellige Stykker. Dernæst er der ogsaa en anden Vej, som jeg mener i alt Fald burde forsøges, før man gaar til Paalæggelsen af ny Statter, i alt Fald før man gaar til at vedtage et Lovforslag som det, der her foreligger, og det er at reformere Indkomstkatten ved Indførelse af Evang til Selvangivelse. Jeg tror nok, at det da skulde vise sig, at der er saa mange her i Kjøbenhavn, der enten ved urigtig Selvangivelse eller ved Mangel paa Selvangivelse skaffe sig bedre Vilkaar, at det Beløb, der ad den Vej vilde komme ind, vilde blive ganske anseeligt. Naturligvis maatte man sætte en saadan Bestemmelse i Forbindelse med et alvorligt Ansvar for urigtig Selvangivelse. Men for saa vidt gløder det foreliggende Lovforslag mig, som jeg ser deraf, at det baade anerkender Rigtigheden af Princippet: Selvangivelse — det gør det jo gennem § 8 — og at det anerkender, at det er i sin Orden, at man for vitterlig urigtigt Opgivende angaaende Skatteforhold bør ifalde alvorlig Straf og ikke slippe med Bøder — det sidste slaar Lovforslaget fast i § 2. Jeg tror, det skulde vise sig, at naar man fik tvungen Selvangivelse med alvorligt Ansvar for vitterlig urigtigt Opgivende, vilde Kjøbenhavns Kommunes Indtægter gennem Indkomstkatten stige saa betydelig, at der, selv om man vilde mene, at Kjøbenhavns Kommune virkelig behøvede større Indtægter, derigennem alene vilde kunne indvindes mere end tilstrækkeligt.

Jeg skal altsaa tillade mig at anbefale det høje Ting saa indtrængende som muligt aldrig at lade det foreliggende Forslag blive til Lov.

Bramsen: De foregaaende ærede Talere have jo meget indgaaende udbillet deres Opfattelse af det foreliggende Lovforslag, saa jeg kan fatte mig noget kortere, end jeg ellers vilde have gjort. Jeg skal